

Péternai Hírlevél

A békéért imádkoztunk a Szentatyával

A Fényes Héten, szerdán, amikor elindultunk Rómába a 'Leó 25' csoportunkkal már rég lemondtunk arról, hogy újra találkozzunk a Pápával. Ám röviddel érkezésünk után derült ki, hogy mégis létre jöhet egy újabb együttlét XIV. Leóval, mert imavirrasztást hirdetett szombat estére a Szent Péter Bazilikába.

Most megint szinte karnyújtásnyi közelségbe kerülhettünk hozzá, akit igazi lelki nagyságként tisztelhetünk, és több mint egy órán keresztül vele imádkozhattunk közvetlen közről és tanítását hallgathattuk:

„Egyesítsük hát sok millió, sok milliárd ember erkölcsi és lelki erőt: férfiakét és nőket, idősekét és fiatalokét, akik ma hisznek a békében, akik ma a békét választják, akik gyógyítják a sebeket és helyrehozzák a háború örületének káros következményeit. Sok levelet kapok konfliktusövezetekben élő gyermekektől: olvasásuk közben az ártatlanság igazságával érzékelhető mindaz a borzalom és embertelenség, amelyet egyes felnőttek büszkén hangoztatnak. Halljuk meg a gyermekek hangját!...

Kedves testvéreim, kétségtelen, hogy a nemzetek vezetőit elidegeníthetetlen felelősség terheli. Nekik kiáltjuk: hagyjátok abba! Eljött a béke ideje! Üljetek le a párbeszéd és a diplomáciai közvetítés asztalaihoz, ne pedig olyan asztalokhoz, ahol az újrafegyverkezést tervezik, és halálos hadműveletekről döntenek! Van azonban egy másik, nem kevésbé nagy felelősség is: mindannyiunk felelőssége, különféle országokban élő férfiak és nők felelőssége: egy hatalmas sokaságé, mely tettekkel, s nem csupán szavakban utasítja el a háborút.”

Kedves testvéreim, azzal az elhatározással térjünk haza, hogy mindig, lankadatlanul imádkozunk, és szívünk mély megtérésére törekszünk! Az Egyház a kiengesztelődés és a béke szolgálatában álló nagy nép, amely megingás nélkül halad előre, még akkor is, ha a háborús logika elutasítása meg nem értést és megvetést válthat is ki vele szemben. Az Egyház a béke evangéliumát hirdeti, és azt tanítja, hogy inkább Istennek engedelmességek, mint az embereknek, különösen akkor, amikor más emberek végtelen méltóságáról van szó, melyet a nemzetközi jog folyamatos megsértései fenyegetnek. „A világon mindenhol arra vágnak, hogy minden közösség a »béke otthona« legyen, ahol a párbeszéd révén az emberek megtanulják megelőzni az ellenségeskedést, ahol igazságosan élnek, és a megbocsátást gyakorolják. Ma különösen is szükséges megmutatni [...], hogy a béke nem utópia. (Vatikán, 2026. 04. 11.)

„Én vagyok a kórházkópé, szívem meg a gyógyulóké” A Ferences Esték vendége volt Lengyel Donát OFM atya

Lengyel Donát OFM, Pasarét lelkipásztora, 14 éve az Országos Korányi Frigyes Pulmonológiai Intézet kórházlelkésze. Esztergomi diák volt, magisztere egy időben Hidász Ferenc atya volt. Kárpátalján együtt töltöttek néhány évet, a Korányiban is Ferenc atyát váltotta. A két életút gyakran összeért. Nem meglepő, ugyanis a ferences lelkiségtől nem áll távol a betegek, az idősek elfogadása, a szegénygondozás. A ferencesek segítségére sietnek az embereknek változó szükségükben.

Az Alaptörvény lelkiismereti szabadságról szóló fejezete írja elő a kórházi lelkipásztori szolgálat biztosítását. Ennek tesz eleget a ferences rend Donát atya közreműködésével.

Bizalomgerjesztő pap, aki egyik első beteglátogatása alkalmával szembenézett a halállal, elkapta a pillanatot, mikor a beteg átlépett a halál kapuján.

Óvodásokat is pasztorál, ez munkájának PhD-fokozata, a haldoklókkal való foglalkozás meg az akadémiai fokozat egy kedves rendtársa szerint.

Kórházlelkészi szolgálata hosszú évek során alakult ki, mert az elején amikor a házfőnöke elkísérte a kórházhoz, ezekkel a szavakkal hagyta ott: „Kisfiam, ez a kórház, a többi oldd meg magad!” Fel kellett fedezni a változó szükségét, s szívvel követni azt.

Ez a szolgálat megnyugvást, a végső útravalóval való ellátást jelenti: ajtó a túlvilágra. Megterhelő egy papnak is az élet és halál mezsgyéjén járni. „A csuha alatt is megrogyanhat a térd.” Ezért szükséges a magunk kicsinységére, elesettségére rádöbbsenni. Pszichológusoktól, mentálhigiénés szakembertől kell tanulni. Jó kapcsolatot kell kialakítani a kórházi személyzettel, el kell jutni oda, hogy az orvos vizitkor visszalépjen, ha a beteg ágya szélén a pap ül: „Később visszajövünk, most az atya fontosabb a betegnek, mint mi vagyunk.”

Meg kell hallgatni a beteget. Az idő nem határolható be. Ilyenkor gyakran rádöbben a beteg, hogy korábban elvégezte a Jézus Szíve nagy kilencedet, s az akkor kapott ígéret megvalósult: „Nem halok meg papi vigasztalás nélkül.”

A kórháznak aktív osztálya, szanatóriuma és hospicerészlege van. Mindenhol más a betegek körüli lelki gondozás célja. A gyógyulóknak reményt visz az Oltáriszentséggel. A szanatórium visszajáró krónikus betegekben a kitartást, a szentségekkel való megerősítést kell elősegíteni. A terminális szakban, a halál felé menetelőket a Jóisten felé kell kísérni a teljes odafordulás útján.

Az atya nagyon megható, ugyanakkor vidám, optimista alaptermészete okán csodálatos példákat mesélt a megélt esetek közül. A megnyugvást a szentgyónás, az Oltáriszentség és a betegek kenete adja. Ha még a gyógyulás előtt áll, lelkileg és fizikailag is felerősödik. A halálba menő mind máshogy éli meg az élet utolsó szakaszát. Leggyakoribb, hogy felkészül az elmenetelre.

Kezdi elengedni a földi élet dolgait, mert a Jóisten felé fordul. Megrázó, de a legszebb élmények ezek.

A kánon szerint a betegek kenete mindig a kórházlelkésznél lehet. Ha Oltáriszentséget visz, a legrövidebb úton, lehetőleg minél nagyobb csendben kell haladnia. Ez a „lelki bemosakodás”. Hetente szerdán a kórház kápolnájában bemutatott szentmisén, vagy a betegágy mellett elmondott imákon túl az atya mindig imádkozik: hogy időben érjen, aztán hálát ad, imádkozik a szenvedőkért, a hozzátartozókért, a dolgozókért.

Újabb esetek megemlézése után a hallgatóság kérdéseire válaszolt Donát atya. Beszélt arról, hogy a javuláshoz nem

csak a szentség járul hozzá, hanem az is, ha látja a beteg, hogy a pap beszélget a dolgozókkal; nagyobb lesz a gyógyulásba vetett hite.

Megköszönte egy hallgató azt a munkát, amit - egészségügyi dolgozóként is látva - a kórházlelkészek végeznek: mikor a beteg megbékélve, megsimulva, felkészülve hal meg a lelkesi látogatás után.

Röviden szó esett a klinikai halál állapotában átélt élményről is.

Nagyon fontos a kórházlelkész lelkének karbantartása. Ezt szupervíziók során éri el. Az esetmegbeszélés életmentő a segítő számára is. Ezzel előzhető meg a kiégés. A szív mögött kontroll is szükséges!

Mindannyiunk örömeire szolgált az este. Isten áldja, segítse továbbra is Donát atyát nehéz, de felemelő hivatásában. *(Magyar Sándorné)*

Jó Pásztor, a Hivatások vasárnapja április 26

„Hozzátok szólok, kedves szülők és keresztény nevelők, hozzátok kedves papok, Istennek szentelt életű nők és férfiak, valamint katekéták. A ti kezeitekbe adta a mennyei Atya azt a feladatot, hogy a fiatal generációt az életszentségre vezető ösvényen irányítsátok. Legyetek számukra példakép a Krisztushoz való nagylelkű hűségben. Bátorítsátok őket, hogy „evezzenek a mélyre”, és késlekedés nélkül válaszoljanak az Úr hívására. Segítsétek őket abban, hogy Krisztus igazi társai, hiteles tanítványai lehessenek ezen az úton. Ugyanis, amikor a hívő felnőttek szavaik és tetteik által képesek Krisztus arcát visszatükrözni, akkor a fiatalok sokkal inkább készek befogadni az Ő üzenetét, amely a Kereszt misztériumában rejlik.” *(Szent II. János Pál)*

„Kedves fiatalok: ne féljétek Krisztustól! Nem vesz el tőletek semmit, hanem mindent nektek ad! Aki neki adja magát, megkapja a százszorost! Igen, nyissátok ki, tárjátok ki az ajtókat Krisztusnak – és megtaláljátok az igazi életet!” *(XVI. Benedek)*

Jézus Krisztus, aki azt mondottad: „Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat aratásába”, íme, most Hozzád könyörgünk papi és szerzetesi hivatásokért. Ébressz sok fiatal szívében vágyat szolgálatodra a teljes önátadásban. Add, hogy mindazok, akiket meghívsz, szabadon és bátran vállalják küldetésüket, a papi vagy szerzetesi hivatást, egész életükben lángoló szeretettel szolgáljanak Téged és embertársaikat a Te dicsőségedre és mindannyiunk javára. Krisztus a mi Urunk által.

Hirdetések

Rendtartományunk az idén is meghirdeti az új hivatásokért végzett imanapot április 24-re, péntekre. Kérünk benneteket, hogy ebbe mind egyénileg, mind közösségekben kapcsolódjunk be imával, lemondással. Templomunkban ehhez kapcsolódóan a 9.00 órai szentmise végén közösen imádkozunk, amire szeretettel hívunk benneteket.

Április 24-én az elsőáldozási szülői értekezlet 17.00-kor kezdődik.